

FARNÍ LIST

SU. ICE, PETROVICE, SVOJ. ICE, KOLINEC, MLÁZOVY, DLOUHÁVES

**Sušická pouť k Andělům strážným
3. 9. 2006**

**č. 3/ 2006
(73)**

Milí přátelé!

Začíná nový školní rok, který pro děti a studenty představuje úsilí o nabytí nových poznatků a informací, které budou ztvárňovat jejich budoucí život. Nejen děti a studenti, ale i my se chceme vzdělávat a růst, a to především v duchovním životě, protože i nám jde o budoucnost. Jak rozvíjet duchovní život a v čem duchovní život spočívá výstižně a jednoduše podává David Torkington v „útlé“ knize „O modlitbě“, ze které citujeme.

»Zdá se, že duchovní život se stal za ta léta tak komplikovaným, že máte dojem, jako byste k tomu, abyste jej – dříve než se ho pokusíte plně žít – pochopili, potřebujete mít několik titulů z teologie. V podstatě je to ale prosté, tak prosté, že abyste to pochopili, potřebujete prostotu malého dítěte. Víte, jediná věc je důležitá, a tou je láska, ne naše láska k Bohu, ale jeho láska k nám.

Jinými slovy, křesťanství je na prvním místě mystika, ne morálka. Netýká se především podrobného studia mravně dokonalého chování, které vidíme ztělesněné v životě Krista, a jeho následného kopírování ctností – to je stoicismus, nikoli křesťanství, a stoicismus je odsouzen k neúspěchu. Křesťanství nás učí hlavně otevírat se Duchu svatému a přijímat téhož Ducha svatého, který naplňoval Krista. Čím více jsme naplněni Boží láskou, tím snadnější pro nás je oplácet ji, protože ono božské zaplavuje a pak zcela přesahuje lidskou lásku, takže se tato láska může vztahovat k Bohu i k ostatním. Jedině potom jsme schopni milovat Boha celým svým srdcem, celou svou myslí a celou svou duší a bližního milovat jako sami sebe.

Problém je, že děláme u Krista stejnou chybu jako u svatých. Čteme jejich životy od konce. Čteme o jejich přísné životosprávě, o jejich nadlidských obětech a hrdinných ctnostech a věříme, že jediný způsob, jak se jim podobat, je dělat totéž. Kdybychom jen četli jejich životopisy od začátku, a ne od konce, pak bychom viděli, že svatí dokázali dělat to, co se zdá nemožné, pouze a jen proto, že k tomu nejdříve dostali sílu v modlitbě.

Snažíme-li se být jako oni, aniž bychom nejdříve dostali to, co oni, pak naše odvážné pokusy nutně skončí katastrofou. Právě následování Krista nebo kteréhokoli světce znamená nejdříve následovat to, že dělali vše, co bylo v jejich silách, aby přijali Ducha svatého, který je inspiroval. To je v podstatě vše, co máme dělat. Proto je duchovní život tak prostý, jen

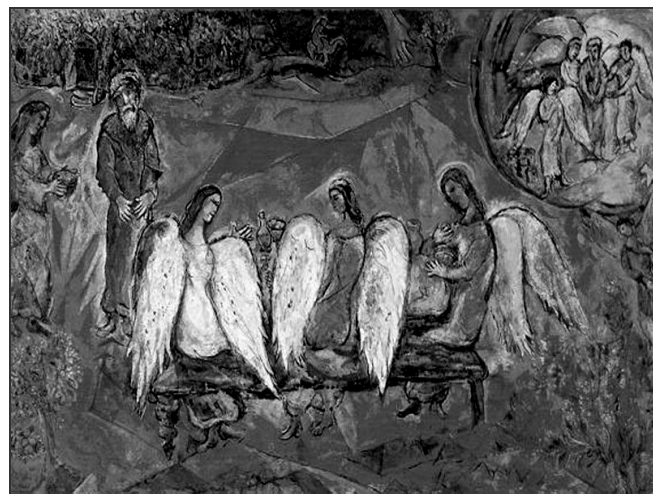
kdybychom my byli prostí jako děti, abychom to pochopili!«

Tímto jednoduchým a pro každého z nás dostupným duchovním životem můžeme žít po celý školní rok.

Vaši P. Jan a P. Michal

**Bůh ti posílá anděly.
Ale i ty sám můžeš být andělem!**

Andělé jsou lidé, kteří vyzařují světlo. Kde oni jsou, tam je světlo a jasno. Andělé jsou lidé, kteří dostali něco z původní rajske radosti. Věř mi, andělé jsou bytosti z masa a krve, kteří jakýmsi neviditelným způsobem udržují svět v rovnováze. Skrze ně pociťujeme ono tajuplné dobro, které lidé chtějí dosáhnout. Je v nich postizitelná láska, s kterou by tě

chtěli obejmout.

Máš problém. Nemůžeš dál. Nejde to. Už jsi hotov. Tu někdo, díky neviditelné anténě, dostane vniknutí, jakýsi tichý a naléhavý příkaz jít za tebou, pomoci ti, potěšit tě, ukázat řešení, dát ti radu, udělat rozhodný krok. Potom řekneš: „Ty jsi anděl!“ Tma se prosvětčila, starost zmizela, život je zase plný jasu.

Potkal jsem již spoustu andělů. Často na ulici, v lidském hemžení. Najednou tu byli, podali mi ruku, rozřešili problém a zase zmizeli, aniž by čekali na poděkování. Ano, na světě jsou ještě andělé. Ale přesto by jich mělo být ještě víc, když se tolik lidí potýká s problémy všeho druhu. Ale oni nepřicházejí ani za peníze ani na objednávku.

Phil Bosmans

O andělech a dětech

Kdo je to anděl? Na jedné straně podivuhodný Boží posel z biblických příběhů, který doprovází, chrání, uzdravuje a přináší dobré zprávy, na druhé straně podivný kýč ve službách světa. Mezi nimi leží obrovská propast. Propast se prohlubuje také zásluhou mnohých prarodičů, kteří se domnívají, že je dětem bližší a srozumitelnější vztah k andělům nebo k postavě malého dítěte Ježíše, a zahlcují své vnučky a vnučky andělíčky a zbožnými obrázky. Je to jinak. Přírozený vztah dítěte nesměruje ke druhému dítěti, ale k rodičům. Jsou to rodiče, kteří jsou vzorem první představy dítěte o Bohu a slyšet o něm jako o dobrém, živém, velkém a velkorysém je pro dítě důležitější, než slyšet o „andělíčkoví strážníčkovi“. Jak tedy odpovídat na dětské otázky, když jsou představy o andělech spojovány spíše s obrázky, figurkami a nakupováním než s vírou? Jak mluvit s dětmi o andělech tak, aby to nebylo naivní a zastaralé? Co o nich víme? Jak vypadají? Opravdu jsou? První jistotou, která nabízí pevnou půdu pod nohama, může být osobní výpověď: Nevím s jistotou, jestli andělé opravdu jsou. Ještě jsem žádného v bílých šatech a s křídly neviděl, ale přesto si myslím, že jsou a že nemusejí mít ani bílé šaty, ani křídla. Četl jsem o nich a myslím, že jsem i několik andělů ve svém životě potkal.

Andělé nás navštěvují a můžeme v nich zahlédnout Boha. Mluví jeho hlasem, přinášejí pomoc, ukazují cestu, ohlašují budoucí a jsou strážci a ochránci. Jsou neoddělitelně spojeny s příběhem, který o nich vypráví. Může to být příběh z Bible, i ten, který prožíváme.

Andělé nenápadně a tiše bdí nad osudem lidí a je škoda ochudit o ně dětský svět. První zkušenost s někým, kdo „nad ním bdí“, má dítě velice brzy. Nejbližší lidé jej drží za ruku, kousek poponesou, odstraní překážku, poradí, kudy jít a co obejít. Kdo hlídá malé dítě, ví, jak je důležité nespustit z něj oči, držet je, když dělá první kroky, a zvednout je, když spadne na zem. Pokud budeme „bdít“ nad dítětem jemně a ohleduplně, bude i jeho první zkušenost s člověkem, který jej chrání a vede, citlivá a mírná. Tato zkušenost důvěry je mnohem bližší představě o andělovi než barevný kýčovitý obrázek.

Když se pak jako dospělí zamyslíme, zda jsme se někdy setkali s andělem, nevybaví se nám většinou nic neobvyklého nebo senzačního. Uslyšíme druhé vyprávět o situacích, kdy jim někdo pomohl v nebezpečí, chytil je za rameno, když jako malí chtěli přeběhnout přes cestu, svezl je, když jim v noci ujel autobus a začalo pršet, donesl ztracenou peněženku, v těžké chvíli nečekaně dodal odvalu a naději nebo se jen tak zeptal, co jim chybí. Jak rozmanité jsou zážitky lidí s anděly, tak rozmanité je i zobrazování andělů. Některý je dětský a baculatý, jiný vysoký a štíhlý, některý je vznešený a sklání se a jiný otevírá náruč.

Ten, kdo má křídla, je svobodný, může si létat, kam chce, a být rychle tam, kde je třeba. Schovat někoho pod křídla znamená chránit jej, opatrovat a poskytnout mu bezpečí. Křídla k andělovi patří, ale myslím, že je nepotřebuje. Vypadá totiž jako každý jiný člověk, který znenadání přijde, utěší, pohladí a pomůže. Nevíme a ani nikdy s jistotou vědět nebudeme, jak andělé vypadají. Jisté však je, že často prožíváme neobyčejně obyčejné chvíle, kdy je nám najednou někdo nečekaně blízko a kdy my jsme blízko druhým. A to je velká věc.

Vybráno z textu Evy Muroňové

Zprávy a oznámení

Výuka náboženství

Začíná nový školní rok a tak začne i výuka náboženství. Prosíme rodiče, aby přihlásili své děti do hodin náboženství! Ve farnosti Sušice bude pro vaše děti nabídka výuky náboženství (nepovinný předmět) ve všech třech ZŠ, i Gymnáziu. V mateřské škole Smetanova ul. bude dětem nabídnut křesťanský kroužek. Rovněž tak bude nabídka výuky náboženství ve farnosti Kolinec na ZŠ. Žákům bude ve škole (na školní nástěnce pro starší žáky, písemnou informací pro mladší žáky) oznámen den a hodina výuky

náboženství. Na první hodině náboženství pak žáci dostanou přihlášku. *Mgr. Vojtěch Šmídl – učitel náboženství*

Oslavy svatého Václava a poděkování za úrodu

Titul našeho děkanského kostela sv. Václava oslavíme v neděli 1. října. Obě nedělní mše svaté budou v děkanském kostele v 7.30 hodin a v 8.45 hodin.

V 15 hodin potom bude na farní zahradě piknik.

Dary z letošní úrody můžete přinést do sakristie kostela ve čtvrtek 1. října a v pátek 2.

října před nebo po mši svaté. Tyto dary budou na
Slavnost sv. Václava požehnány. *Všechny
farníky srdečně zveme!*

Mše pro mládež

Od druhé zářijové soboty budou opět na faře
mše svaté s následnou agapé pro mládež vždy
od 17 hodin.

Dětská diecézní pouť

Letošní Diecézní dětská pouť se bude konat
v sobotu 7. října v Českých Budějovicích.
Program a doba odjezdu ze Sušice budou
upřesněny.

Pěší pouť ke svatému Vintíři na Dobrou Vodu

Na neděli 8. října bude tradiční pěší pouť ke sv.
Vintíři. Odchod v 9 hodin od děkanského kostela

v Sušici. Odvoz zpět bude zajištěn. *Program
pouti bude ještě upřesněn.*

Farní společenství

Od pátku 8. září začíná na faře v 19.30
společenství mládeže. Společenství pro dospělé
na faře v Sušici začne v říjnu. Den a hodina
setkání budou oznámeny.

Středeční mše svaté

Od začátku měsíce září se budou opět konat mše
svaté jednou za měsíc v okolních obcích:
Podmokly, Chmelná, Dobruška, Volšovy. Rovněž
od září začínají středeční mše svaté na faře
v Sušici. První středu v měsíci v 19 hodin pro
rodiče, za dar víry pro děti. Třetí středu v měsíci
v 18.15 hodin, spojená s adorací, pro všechny
zájemce.

□ V tomto Farním listu jsou obrázky andělů od Marca Chagalla. □

**Vydává Římskokatolická farnost sv. Václava, Bašta 54, 342 01
Sušice**

tel. 376 523 368, <http://www.sumavanet.cz/farnostsusice>